

สุดที่รัก...ตลอดกาล...

นำเสนอเมื่อ : 19 มี.ค. 2552

สุดที่รัก ..

ผมเคยบอกคุณหลายครั้งแล้วว่าคุณเป็นคนขี้ลืม ..
บางครั้ง คุณเดินซื้อของในห้าง..คุณกลับบ้านแล้วเคยโทรหาผม.."อยู่ไหนคะ"...ทั้งๆที่คุณบอกให้ผมนั่งรอคุณในร้านกาแฟ
เพราะคุณรู้ว่าผมไม่อดทนพอที่จะเดินดูคุณละเมียดละไมของคุณ..
ผมจึงแปลกใจที่เมื่อเช้า คุณเดินขึ้นมาแล้วชงกาแฟกินคนเดียว..ไม่ชงเผื่อผม
ผมรู้ว่าคุณลืม...ว่าวันนี้วันอะไร

สุดที่รัก ..

คุณลืมแล้วใช่ไหม ..ว่าวันนี้วันอะไร
ถามผมถามคุณตอนนี้ คุณคงยิ้มแล้วบอกว่า"วันอาทิตย์ไงคะ..วันที่คุณอยู่กับบ้านวันเดียวในรอบสัปดาห์"
คุณลืมไปใช่ไหม..ว่าวันนี้แหละ..วันที่ 7 กุมภาพันธ์ ที่ผมขอคุณแต่งงาน
คุณลืม ผมไม่ลืม..ไม่เป็นไร คืนนี้เรายังฉลองกันได้

สุดที่รัก ..

เมื่อคุณอ่านจดหมายฉบับนี้จบ คุณก็จะเข้าใจหลายเรื่องที่ผมเคยบอกคุณ
เรื่องแรกเลยก็คือ คุณคงจะรู้ว่านอกจากผมจะพูดไม่เก่งแล้ว ผมยังเขียนอะไรที่อ่านไม่รู้เรื่องอีก ..ใช่ไหม?
แต่นั่นก็คือเหตุผลที่ผมบอกรักคุณด้วยใจมากกว่าด้วยตัวหนังสือ
คุณเลยชอบบอกว่าผมไม่เคยเขียนขอความอั้นเมื่อส่งไปสกราดถึงคุณ นอกจากคำว่า"คิดถึง..."

สุดที่รัก ..

คุณจำได้ไหม เราเจอครั้งแรกตอนไหน?
ผมจะบอกให้..เมื่อคุณจะลืม ซึ่งจริงๆผมเชื่อว่าคุณลืมไปแล้วล่ะ
ผมเจอคุณกำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์พร้อมๆกับกินแฮมเบอร์เกอร์ในฟาสฟู้ดช่วงต้นเดือนธันวาคม(คุณลืมแล้วใช่ไหมว่าวันที่เท่าไร
ผมจะเซอร์ไพรซ์คุณในวันนั้นอีกครั้ง..ดูราวนี้ขออนุญาตล่วงหน้า)
คุณคงเห็นผมเดินเขาในร้านแล้วไม่มีที่นั่ง เลยเรียกผมนั่งโต๊ะเดียวกัน
แล้วจู่ๆก็ยื่นแฮมเบอร์เกอร์...ก็กินที่คุณกัดไปแล้วครึ่งคำแล้วนั่นแหละมาไหผม พร้อมถามผมว่า "...กินไหม?..."

สุดที่รัก ..

จากปลายเดือนธันวาคมปีนั้นจนถึงวันนี้ ..ผมอยากบอกว่าคุณคือ"ความมหัศจรรย์"ของผม
ผมไม่คิดว่าจะมีผู้หญิงคนไหนที่กินแฮมเบอร์เกอร์ไปครึ่งชิ้นแล้วจะกลาชวนคนอื่นกินแฮมเบอร์เกอร์ชิ้นนั้น
แต่คุณ...สิ่งมหัศจรรย์ของผม...ก็ทำในสิ่งที่คนอื่นเขาไม่ทำกัน..
แปลกใช่ไหมครับที่ผมไปหลงรักคนที่"ชวนกินแฮมเบอร์เกอร์ที่เหลือ"

สุดที่รัก ..

ขอบคุณนะครับ ..ที่แต่งงานกับผม ผมไม่ถามหรือว่าก็ปีแล้วที่เราแต่งงานกัน
เพราะผมเชื่อว่าคุณจำไม่ได้หรอก เพราะคุณไม่ค่อยสนใจเรื่องพวกนี้
เพราะคุณทำหน้าราคาทุกครั้งที่ผมซื้อดอกกุหลาบให้เมื่อถึงวันนั้น แถมบอกว่า"เปลืองจัง" แต่ผมยิ้มแล้วค่อยๆจัดกุหลาบอย่างประณีตในแจกัน

...

ข้างมันเถอะ คุณจะลืมหรือจำว่าก็วันที่เดือนแล้วที่เราอยู่ด้วยกัน
แต่คุณอย่าหัวเราะผมนะครับ ถ้าผมจะสารภาพว่า ผม"หลงรัก"ภรรยาของผมมากขึ้นทุกวัน ..ทั้งที่มีมันผ่านมานาน
และผมยังจะหลงรักตลอดไป ทุกวัน ...

สุดที่รัก ..

วันนี้ วันที่ผมขอคุณแต่งงานเมื่อหลายปีก่อน ผมอยากบอกว่า"ขอบคุณนะครับ" ที่ทำให้ความฝันของผมกลายเป็นความจริง
ขอบคุณที่พร้อมจะเดินคู่กับผมทั้งยามทุกข์และยามสุข
ขอบคุณที่ยอมตื่นเช้ามาชงกาแฟให้ผม ..ทั้งที่คุณไม่ดื่มกาแฟทุกวัน
ขอบคุณที่เขียน"ลิเวอร์พูล"พร้อมผม ทั้งที่คุณรู้จักจอห์น บาร์นส์ คนเดียว..เพราะจำได้ว่า"ตัวดำ"ในทีมชุดสีแดง
ขอบคุณที่ทำให้ผมพบเรื่อง"มหัศจรรย์"ทุกวัน
ผมจึงยัง"ตกหลุมรัก"คุณตลอดไป..เชื่อผมสิ
ผมเอง...สามีของคุณ

Submit Query

